

De zaligsprekingen

We lezen in Mt. 5:1 het volgende:
Toen Hij nu de scharen zag, ging Hij de berg op en nadat Hij Zich had nedergezet, kwamen zijn discipelen tot Hem.

Wie kwamen er tot Hem? Er staat hier: zijn discipelen kwamen tot Hem.

Wat is een discipel? Het woord discipel betekent: leerling. En Jezus heeft gezegd dat je pas zijn leerling kan zijn, als Hij de nummer 1 is in je leven.

De nummer 1: boven je vader, je moeder, je vrouw of je kinderen en ook boven je eigen leven.

Je hebt je familie natuurlijk van harte lief; je vrouw, je kinderen en je broers en zusters maar— als het gaat om vleeselijke dingen – heb je afstand van ze gedaan.

Dat staat o.a. in Luc. 14:25/27
Vele scharen reisden met Hem mede, en Zich omkerende zei Hij tot hen: indien iemand tot Mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.

Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn.

Zo staat ook in Luc. 14:33
Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn.

De meeste christenen komen bij Jezus om vergeving te vragen voor hun dagelijkse zonden, hun ongehoorzaamheid en hun ontrouw. En als ze ziek zijn, bidden ze om

genezing. Maar ze blijven voor hun eigen ego leven. Maar een discipel mag geloven en daaruit leven, wat Paulus noemt in Galaten 2:20 waar hij schrijft:

Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij.

Dus een discipel is en wordt iemand die zegt: Here Jezus, U bent de nummer Eén in mijn leven. Ik wil van U leren met het doel om U gelijk te worden. Niet meer "ik" maar U leeft in mij.

Jezus zegt ons in Lucas 6:40 *Een discipel staat niet boven zijn meester, maar al wie volleerd is, zal zijn als zijn meester.*

We gaan terug naar Mt. 5:2 waar staat:
En hij opende zijn mond en leerde hen, zeggende: Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

Zalig wil zeggen: waarachtig gelukkig, diep gelukkig. Jezus wijst dus zijn leerlingen de weg tot een diep gelukkig leven. Daarvoor, zegt Hij, is het van belang arm van geest te zijn.

Het woord zegt het al: niet arm in de portemonnaie maar arm in de geest. Men weet: alles moet van Hem komen en zonder Hem kan ik niets doen. Er is een roep in je: O Heer, laat me leven uit U en door U en tot U! U de Wijnstok en ik de rank. Blijf ik in U dan draag ik veel vrucht.

Men kan arm van geest zijn, welke positie men ook in het leven bekleedt. Wie arm van geest is, is niet tevreden met zonde vergeving alleen. Hij of zij wil méér; hij wil dat Jezus wordt geopenbaard in zijn leven, dat Christus wordt groot gemaakt in

zijn lichaam. zoals Paulus dat vurig verlangen en hopen had.

Dus: *Zalig zijn de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen*

En het Koninkrijk der hemelen bestaat volgens Rom. 14:17 uit rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de heilige Geest.

4 Zalig die treuren, want zij zullen vertroost worden.

Bovengenoemde tekst wordt gemakkelijk misverstaan. De meesten, die treuren, worden niet vertroost, omdat hun treuren niet God welgevallig is. Het is een juist geheel onnodig en schadelijk treuren.

Het treuren dat God welgevallig is, en waardoor we ware troost krijgen, is het verdriet omdat wij in allerlei opzichten niet zo zijn, als het zou moeten zijn.

Dat treuren is God zó welgevallig, dat we meteen zalig en blij worden, want er staat niet: "zalig worden zij die treuren" maar "zalig zijn, wie treuren".

En de enige troost die ons werkelijk blij maakt is de verzekering van Gods kant, dat Hij van ons houdt en het in ons leven zal laten gelukken, om Hem welgevallig te leven.

Een treuren, dat niet naar Gods wil is, is dat wij over anderen ontevreden zijn en jammeren en klagen en verdriet hebben.

Over hoe zij zich gedragen, in plaats van erover te treuren dat wijzelf hen moeilijk kunnen verdragen.

We zijn dan bezig om anderen te oordelen en niet onszelf. Het kan zelfs zo erg zijn,

dat men God gaat bekritisieren door ontevredenheid over zijn bestuur!

Dat is dus de verkeerde manier van treuren: alles en iedereen maar oordelen en bekritisieren tot en met God zelf, en niet zichzelf oordelen.

Maar droefheid over de eigen tekorten te hebben, werkt als een magneet, die de schatten van Gods koninkrijk naar ons toe trekt, tot in het diepst van ons hart.

En zo worden wij innerlijk veranderd. Geprezen zij God!

Zij, die naar de wil van God treuren, zijn zalig en zij zullen vertroost worden zoals in Jesaja 61:3 staat:

Om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest.

Die treurenden van Sion krijgen daarna een lofgewaad aan en vreugdeolie op hun hoofd. *Zalig die treuren* – die dit kennen in hun leven – *want zij zullen vertroost worden.*

5 Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

Van Mozes staat geschreven, dat hij een zeer zachtmoedig man was geworden, méér dan enig mens op de aardbodem (Num. 12:3). Hij was wereld kampioen in de zachtmoedigheid. Dat was hij geworden door zijn omgang met God.

Op deze aarde hebben de brutalen de halve wereld maar .... *de zachtmoedigen zullen de aarde beërven.*

Die beërven dus de hele wereld. De zachtmoedigen worden later door Jezus aangesteld tot vorsten en tot rechters. Zij zullen de aarde beërven.

6 Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Wat is gerechtigheid? Het is rechtvaardigheid. Wanneer iemand een schuld heeft, en die netjes terug betaald, dan is dat gerechtigheid.

Over honger en dorst gesproken: er staat in Amos 8:11 dat de dagen zullen komen, dat de Heere een honger in het land zal zenden - geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heeren te horen.

Wat zal het zijn als er zo'n hongersnood in een land ontstaat, een honger om de woorden des Heeren te horen en om van het levende water te drinken

Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid - naar God, naar zijn woord en naar zijn Geest - want zij zullen verzadigd worden.

7 Zalig de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden.

Wie zichzelf kent, oordeelt niemand en is barmhartig tegenover anderen. Hij weet welk een strijd men soms kan voeren in zijn worsteling tegen de zonde.

Wanneer wij barmhartig zijn, zijn we zalig en ons zal ook barmhartigheid geschieden.

Hier staat in feite: wat je zaait, dat oogst je ook. Zaai je barmhartigheid, dan oogst je barmhartigheid.

8 Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.

Het kostbaarste bezit, wat een mens door het evangelie kan ontvangen, is een rein hart.

Ik weet, zegt Paulus, dat in mij, dat wil zeggen: in mijn vlees, geen goed woont. Dat geldt voor ons allemaal.

Maar in ons hart mag door genade Christus wonen. Paulus schrijft ergens: *opdat Christus door het geloof in uw hart wone.* Hij woont in ons hart en in dat hart hoort geen onreinheid.

Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.

9 Zalig de vredestitelers, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.

Van Jezus staat geschreven (in Ef. 2:15), dat Hij vrede in Zichzelf maakte. Een vredestiteler is iemand die vrede sticht en een bijbelse vredestiteler sticht in de eerste plaats vrede in zichzelf en daardoor vrede om zich heen.

De vredestiteler heeft een vrede in zijn hart, die groter en sterker is, dan al het uiterlijke wat er om hem of haar heen gebeurt.

Als de stroom uitvalt of - erger nog - als een oorlog uitbreekt, raakt hij of zij niet van streek.

Als de mensen zo iemand zien en ervaren, die onder alle omstandigheden rustig is,

dan denken ze: dit moet wel een kind van God zijn.

Dus: *zalig zijn de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.*

10 Zalig de vervolgd en om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

Zo nu en dan moet een waarachtig christen ook smaad en vervolging ondergaan. Daar moeten we niet voor afschrikken, want als wij dat goed nemen, komt de kracht Gods over ons leven zoals Paulus schrijft in 2 Cor. 12:10

Daarom heb ik een welbehagen in ... smaad ... en vervolgingen ... ter wille van Christus, want, als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Paulus en Silas zongen in de gevangenis Gods lof en de kracht Gods kwam openbaar.

In Hand. 5:41 staat over de apostelen het volgende: *Zij dan gingen uit de Raad weg, verblijd, dat zij verwaardigd waren ter wille van de naam smadelijk behandeld te zijn.*

Zij beschouwden het als iets extra's, dat zij verwaardigd waren om ter wille van de naam van Jezus smadelijk behandeld te worden.

Zij deden zoals Jezus tot hen gesproken had in de bergrede en dat staat in de verzen:

11/12 Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is

groot in de hemelen; want also hebben zij de profeten vóór u vervolgd.

13 Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugd nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.

Het zout - in de tijd van Jezus - was nog niet het gezuiverde zout zoals wij dat kennen, maar met allerlei elementen vermengd en zo kon het zout na enige tijd tot ontbinding overgaan en daardoor onbruikbaar worden.

Het beeld van het zout is, dat het bederfwerend is en smaakgevend. Zo mogen de ware christenen in deze wereld staan.

Zij hebben een bederfwerende invloed en ook een smaakgevende invloed. Maar als zout met de aarde in aanraking komt, verlies het ook zijn kracht.

Een waarachtig christen ontvlucht het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst. Hij is bederfwerend en smaakgevend.

14 Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

Jezus zegt op een andere plaats dat Hij het licht der wereld is, maar hier zegt Hij, dat wij het licht der wereld zijn.

En een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

Zijn wij - als het zout - bederfwerend en smaakgevend - dan zijn wij als een stad op een berg, die niet verborgen blijft. Met

andere woorden: de mensen om ons heen zullen dan het leven van Jezus zien. *Wij zijn het licht der wereld.* Hoe heerlijk om een heelhartig christen te zijn.

15 Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn.

Een korenmaat was had een inhoud, van ongeveer negen liter, en had ongeveer de grootte van een emmer. Men steekt geen kaars aan, om die onder een emmer te zetten, maar de korenmaat werd soms ook als een soort tafeltje gebruikt om daar het licht op te zetten.

En zo schijnt het licht voor allen, die in het huis zijn, dat wil zeggen: de eenkamer woning van die tijd.

Zo zal dit licht in de eerste plaats schijnen voor allen, die in het huis zijn.

16 Laat zó uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

Het licht wordt hier vergeleken met goede werken en als die in verbinding met onze hemelse Vader gedaan worden, dan zullen zij niet ons, maar onze Vader, die in de hemelen is, verheerlijken, zoals Paulus schrijft in de brief aan de Galaten: *zij verheerlijkten God in mij.*

En dat is wel het mooiste, wat in ons leven kan gebeuren, wanneer God in ons verheerlijk wordt.